

לְמַקְוֵי תְּכֵלֶת

מִרְבֵּי נֶתַן מִבְּרֶסֶלַב זִיע"א

עַל הַתּוֹרָה
וּמִזְעָדֵי הַשָּׁנָה

פְּרֵשֶׁת הַתְּרוּמָה

❁ לְעִשׂוֹת מִה' תּוֹרָה' – 'תְּכֵלֶת' ❁

עַל-יְדֵי הַתּוֹרוֹת הַקְּדוּשׁוֹת
שֶׁל רַבֵּנוּ נְחֻמָּן מִבְּרֶסֶלַב זִיע"א

וְלְהַעֲלוֹת לְהַשֵּׁם-יִתְבָּרַךְ שְׂעֻשׂוּעִים כְּאֵלֹ:
שֶׁלֹא עָלוּ לְפָנָיו מִימֹת עוֹלָם

האדרת האדרת

רבינו נחמן מברסלב
זיע"א

לְחִיּוֹרַת

בְּאוֹר הַפְּרָשָׁה

עִם הַתּוֹרָה
דְּעִתִּיקָא סְתִימָאָה

דְּעִתִּיָּדָא
לְאַתְגְּלִיָּא
לְעִתִּיד־לְבֹא

יו"ל בעז"ה ע"י

מכון אור האורות
רבינו נחמן מברסלב זיע"א

052.763.1800

B48148@gmail.com

הוצאות הגליון נתנדב ע"י אנ"ש היקרים

לע"נ הרה"ג איש צדיק תמים
מוהר"ר אהרן גרשון מנחם
ב"ר אפרים שמואל זצ"ל

נלב"ע ח' אלול תשע"ח
תנצב"ה

לרפואת

מלכה בת ברנה אסתר

לרפואה שלימה בקרוב

לקוטי תפילות לז' אדר
נשלים בל"נ באדר ב'

לקוטי תפלות

פרשת תרוֹמָה

מפתח התפלות

הגדול והקדוש, ושיהיה לבנו מלא מאלקותו
יתברך שמו (ח"ב נב).

[ז] "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם", "בתוך כל
אחד ואחד" - גדל מעלת קדשת ישראל, שאתה
משרה שכינת כבודך בתוך כל אחד ואחד
מישראל (ח"א ה).

[ח] "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם", "בתוך כל
אחד ואחד" - שנוצרה לכנס לארץ-ישראל,
ולבנות הבית-המקדש, אשר שם זכו כל ישראל
לראות "עליונים למטה ותחתונים למעלה", כמו
במשכן (תפלות-ותחנונים ח"ב ז).

[ט] "והיו הכרבים פרושי כנפים למעלה, סככים
בכנפיהם על הכפרת" - שתהיה ה'ראה' תמיד
בשלמות אצלי, וירחפו 'פנפי הראה' על ה'לב'
תמיד, להשקיט 'תבערת הלב', שלא יבערו יותר
מהמדה, לא לימין ולא לשמאל (ח"א קלז).

[י] "זה השלחן אשר לפני ה'", "השלחן מכפר
כמזבח"; ועשית את המזבח" - שנוצרה על-ידי
אכילתנו בקדשה ובטהרה, להשלים ולתקן 'פגם
המזבח דקדשה'; שיהיה ה'שלחן' שלנו - מכפר
כמזבח, ויהיה שלם בכל מיני שלמות דקדשה (ח"א יז).

[יא] "ונתת על השלחן לחם פנים לפני תמיד",
"זה השלחן אשר לפני ה'", "השלחן מכפר

[א] "ויקחו לי תרוֹמָה" - שנוצרה לפזר ממון,
בשביל כל מצוה, וכל דבר שהוא רצון השם (ח"א נג).

[ב] "ויקחו לי תרוֹמָה" - שנוצרה להחזיק יראי-
השם, ולפזר ממון הרבה על כל צרכי מצוה,
ותלמוד-תורה, וזכות-הרבים לדורות (ח"א קלז).

[ג] "מאת כל איש אשר ידבנו לבו, תקחו את
תרוֹמָתִי" - שנוצרה שיתנדב לבנו תמיד לעזר
לעניים הגונים בכל פחנו, הן לפזר משלנו, והן
לילק ולסבב עבורם, ולקבץ 'נדבת לב' אחינו בני
ישראל (ח"א יג).

[ד] "מאת כל איש אשר ידבנו לבו, תקחו את
תרוֹמָתִי" - שנוצרה להפך האכזריות שבלבנו
לרחמנות, להתנדב לתן צדקה הרבה, בפזר גדול,
יותר מטבענו ורצוננו (ח"ב ד).

[ה] "מאת כל איש אשר ידבנו לבו, תקחו את
תרוֹמָתִי" - שנוצרה לעסק בצדקה וגמילות-
חסדים, ובפרט בצדקה של ארץ-ישראל. הן
לפזר משלנו יותר מפתנו, והן לקבץ נדבות הרבה
לארץ-ישראל (ח"ב לד).

[ו] "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם", "בתוך כל
אחד ואחד" - שנוצרה שיהיה לבנו משכן כבודו
יתברך, שיהיה נמשך לתוך לבנו, שכינת כבודו

פּמזֶבַח" - שְׁנֹזֶכָה שְׁתֵּהִיָּה אֲכִילְתָנוּ בְּבַחֲיַנְתָּ לְחֶם הַפָּנִים, וְשִׁתֵּהִיָּה אֲכִילְתָנוּ בַקִּדְשָׁה גְדוּלָה כָּל-כֶּף, עַד שִׁיְהִיָּה ה' שְׁלֹחַן' שְׁלָנוּ מִכֶּפֶר כַּמְזֶבַח (ח"א לא).

[יב] "וְנָתַתְּ עַל הַשְּׁלֹחַן לְחֶם פָּנִים לְפָנֵי תַמִּיד" - שְׁנֹזֶכָה לְאָכַל רַק מֵאֲכָלִים שְׁנֵתְבָרְרוּ, מֵאֲכָלִים שֶׁהֵם בַּקִּדְשֹׁת 'לְחֶם הַפָּנִים'; וְשְׁנֹזֶכָה עַל-יָדָם ל'פָּנִים דְּקִדְשָׁה' (ח"א ס).

[יג] "וְנָתַתְּ עַל הַשְּׁלֹחַן לְחֶם פָּנִים לְפָנֵי תַמִּיד" - שְׁנֹזֶכָה לְשַׁבֵּר 'תַּאֲוֹת אֲכִילָה', וְנֹזֶכָה לְהַמְשִׁיךְ עֲלֵינוּ ה' יִרְאָה הַקִּדְוֹשָׁה הַבָּאָה אֶל הָאָדָם לְעֵת

הָאֲכָל, וְנֹזֶכָה לִישֵׁב ב'שְׁלֹחַן' בְּשִׁעַת סְעוּדָה, בְּאִימָה וּבִירְאָה גְדוּלָה (ח"ב לח).

[יד] "וְעֲשִׂיתְּ אֶת נִרְתִּיָּה שְׁבַעָה, וְהַעֲלֵה אֶת נִרְתִּיָּה וְהַאִיר עַל עַבְר פְּנִיָּה", ה'מְנוּרָה' וְקִדְשֹׁת שְׁבַעַת הַנְּרוֹת' - שְׁנֹזֶכָה לְקִדְשׁ "שְׁבַעַת הַנְּרוֹת" הַמְּאִירִין אֶל מוֹל פְּנֵי הַמְּנוּרָה הַקִּדוּשָׁה, שֶׁהֵם: הַעֲיִנִים, וְהָאָזְנִים, וְהַפֶּה, וְהַחֲטָם. וְלַהַמְשִׁיךְ עַל-יְדֵי-זֶה, ה'אֹרֶת-הַפָּנִים', 'שְׁפַע-אֶלְקִי', 'רוּחַ-הַקִּדְשׁ', 'הַשְּׂגֵת הַמְּקִיפִים' (ח"א כא).

שֶׁל שְׂמֻחָה. וַיִּקְיָם בָּנוּ וּבְזָרְעֵנוּ, מִקְרָא שְׁכַתוּב: "זֶה דוֹר דוֹרְשָׁיו, מִבְּקָשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב סֵלָה".

☪ [א] לְקוּטֵי-תַפְלוֹת ח"א כג ☪
(על-פי לקוטי-מוהר"ן ח"א כג, 'צוית צדק')
"וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה" (שְׁמוֹת כה, ב)
שְׁנֹזֶכָה לְפָזֵר מָמוֹן - בְּשִׁבִיל כָּל מִצְוָה, וְכָל דָּבָר שֶׁהוּא רְצוֹן הַשֵּׁם

☪ [ב] לְקוּטֵי-תַפְלוֹת ח"א קלז ☪
(על-פי לקוטי-מוהר"ן ח"א רכה, 'כְּשֶׁהִרְאָה בְּשִׁלְמוֹת')
"וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה" (שְׁמוֹת כה, ב)
שְׁנֹזֶכָה לְהַחְזִיק יְרֵאֵי-הַשֵּׁם וּלְתוֹמְכֶם וּלְהַסְפִּיקֶם בְּכָל מַחְסוּרָם, וּלְפָזֵר מָמוֹן הַרְבֵּה עַל כָּל צָרְכֵי מִצְוָה וְתַלְמוּד-תּוֹרָה, וְכָל דָּבָר שֶׁהוּא זְכוּת-הַרְבִּים לְדוֹרוֹת

וְעֲזָרָנוּ, שְׁנֹזֶכָה לְפָזֵר מָמוֹן, בְּשִׁבִיל עֲשִׂית כָּל מִצְוָה וּמִצְוָה. וְלֹא יִהְיֶה שׁוֹם מָמוֹן חָשׁוּב אֲצִלָּנוּ נֶגֶד שׁוֹם מִצְוָה.

וְתִזְכְּנֵי עַל-יְדֵי הַתְּחִזְקוֹת הַבְּטָחוֹן, לְהַרְבוֹת בַּצְּדָקָה בְּכָל-עֵת. וְלֹא אֲחֻשׁ מִיּוֹם לְחַבְרוּ כָּלֵל, רַק כָּל מָה שֶׁתִּשְׁפִּיעַ לִי בְּכָל יוֹם, אֲפָזֵר לְצְדָקָה לְעַנְיִים הַגּוֹנִים שֶׁתִּזְמִין לִי בְּרַחֲמֶיךָ. וְאַזְכָּח לְהַחְזִיק יְרֵאֵי יְהוָה בְּאֵמֶת, הָעוֹסְקִים בְּתוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ בְּאֵמֶת, לְהַחְזִיקֶם וּלְתוֹמְכֶם וּלְהַסְפִּיקֶם, כָּל מַחְסוּרָם אֲשֶׁר יַחְסֹר לָהֶם.

וְנֹזֶכָה לְהוֹצִיא מָמוֹן הַרְבֵּה, בְּשִׁבִיל כָּל מִצְוָה וּמִצְוָה, וּבְשִׁבִיל כָּל דָּבָר וְדָבָר, שֶׁהוּא רְצוֹנְךָ הַטוֹב בְּאֵמֶת.

וְלֹא נִרְגִישׁ בְּלִבְנוּ כָּלֵל הַפֶּסֶד הַמָּמוֹן, בְּשִׁבִיל שׁוֹם מִצְוָה וְדָבָר שֶׁבַּקִּדְשָׁה שְׁבַעוּלָם. וְנִקְנֶה אוֹתָם בְּדָמִים יְקָרִים, וּנְפָזֵר עֲלֵיהֶם מָמוֹן הַרְבֵּה, בְּשִׂמְחָה וְחִדּוּהַ גְדוּלָה. וְנֹזֶכָה לְקַיֵּם מִצְוֹתֶיךָ וּרְצוֹנְךָ תַּמִּיד, בְּגוֹף וּנְפֶשׁ וּמָמוֹן.

וְלֹא יִבְלַבֵּל אוֹתִי מְזֵה שׁוֹם מוֹנֵעַ וּמְעַכֵּב, רַק אֶתְחַזֵּק תַּמִּיד לְהַרְבוֹת

וְנֹזֶכָה לְאֵמֶת וְאַמוּנָה-שְׁלֵמָה, וּלְפָנִים-דְּקִדְשָׁה, לְאַנְפִּין-נְהִירִין, לְפָנִים

בְּצִדְקָה לְעֲנִיִּים הַגּוֹנִים, וּלְפִזֹּר מִמּוֹן
הַרְבֵּה עַל כָּל צָרְכֵי מִצְוָה וְתַלְמוּד-תּוֹרָה,
בְּפֶרֶט עַל כָּל דָּבָר שֶׁהוּא זְכוּת-הַרְבִּים
לְדוֹרוֹת.

וְאֵתִיּוֹת חֶזֶק בְּבִטְחוֹן, בְּשִׂמְךָ הַגָּדוֹל
הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, שְׂאֵתָה תִּגְמַר
בְּעַדִּי לְטוֹבָה תְּמִיד, וְלֹא תַעֲזֹב אוֹתִי
לְעוֹלָם. וַיְקִים בִּי מִקְרָא שְׁכָתוּב: "בְּרוּךְ
הַגָּבֵר אֲשֶׁר יִבְטַח בִּיהוָה, וְהָיָה יְהוָה
מִבְּטָחוֹ".

⊗ [ג] לְקוּטֵי-תַפְלוֹת ח"א יג ⊗

(על-פי לקוטי-מוֹתֵר"ן ח"א יג, 'אשרי העם, השגחה')

"מֵאֵת כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לְבוֹ,

תִּקְחוּ אֶת תְּרוּמָתִי" (שְׁמוֹת כה, ב)

שִׁנְזָכָה שִׁיתַּנְדָּב לְבָנוּ תְּמִיד לְעִזּוֹר לְעֲנִיִּים הַגּוֹנִים בְּכָל
כַּחֲנוּ, הֵן לְפִזֹּר מִשְׁלָנוּ, וְהֵן לִילֵךְ וּלְסַבֵּב עֲבוּרָם, וּלְקַבֵּץ
'נְדָבַת לֵב' אַחֲיָנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וְזַכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, רַב חֶסֶד וּמְרֻבָּה
לְהַטִּיב, וְתַהֲיֶה בְּעִזְרָנוּ, שִׁנְזָכָה
לְתַן צְדָקָה הַרְבֵּה לְעֲנִיִּים מֵהַגָּנִים.

וְכָל עֵקֶר כּוֹנוֹת עֶסְקָנוּ בְּהַמְשָׁא-וּמְתָן
יְהִיָּה, רַק בְּשִׁבִּיל הַצְּדָקָה. וְנִזְכָּה
לְתַן צְדָקָה יוֹתֵר מִכִּפֵּי כַּחֲנוּ, וְתִזְמִין לָנוּ
בְּרַחֲמֶיךָ עֲנִיִּים מֵהַגָּנִים לְזָכוֹת בָּהֶם.

וְתַעֲזְרָנוּ לְקִים מִצְוֹת צְדָקָה כְּרָאוּי
בְּאֵמֶת בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת,
בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לֵב, וּבִסְבֵּר פָּנִים יְפוֹת.

וְתִזְכְּנוּ לְתַן צְדָקָה, בְּאִפְּן שֶׁלֹּא יִתְבַּיֵּשׁ
הָעֲנִי בְּקַבְּלָתוֹ, וְאַזְכָּה לְדַבֵּר עַל
לֵב עֲנִיִּים וּמְרוּדִים, לְפִיָּסָם וּלְהַרְחִיב
דַּעְתָּם וּלְשַׂמַּח אֶת לִבָּם.

"הַשִּׁיבָה לִי שְׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ, וְרוּחַ נְדִיבָה
תִּסְמְכֵנִי". שְׂאֲזָכָה שִׁיתַּנְדָּב
לְבִי תְּמִיד לְעִזּוֹר לְעֲנִיִּים הַגּוֹנִים בְּכָל
כַּחֲנִי, הֵן לְפִזֹּר מִשְׁלִי לְעֲנִיִּים הַגּוֹנִים,
לְהַעֲנִיק לָהֶם וּלְתַן לָהֶם בְּשִׂמְחָה יְדִים,
מִבְּרַכַּת יְהוָה אֲשֶׁר אֵתָה נוֹתֵן לִי בְּכָל-עֵת.

הֵן לְהַשְׁתַּדֵּל עֲבוּרָם בְּכָל כַּחֲנִי, לִילֵךְ
וּלְסַבֵּב עֲבוּרָם וּלְקַבֵּץ עַל יָד, נְדָבַת
לֵב אַחֲיָנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, לְתַמְכֵּם וּלְסַעֲדֵם
לְמִלֵּאת יְדֵי עֲנִיִּים הַגּוֹנִים, דִּי מַחְסוּרָם
אֲשֶׁר יַחְסֹר לָהֶם, הֵן מְזוֹנוֹת הֵן מְלַבּוֹשִׁים
וְכָל מָה שֶׁהֵם צָרִיכִים.

וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי בְּחֶסֶדְךָ, וְתִתְּנֵנִי לְחֵן
וּלְחֶסֶד בְּעֵינֵי עַמֶּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל, שְׂאֲזָכָה שִׁיְהִיו נִשְׁמָעִים דְּבָרֵי
אֲצִלָּם, וַיִּכְנָסוּ דְבָרֵי בְּאֲזִנֵּיהֶם שִׁיתַּנְדָּבוּ
לְבָבְכֶם לְתַן צְדָקָה הַרְבֵּה.

וְאַזְכָּה לְקַבֵּל מֵהֶם מְכָל אֶחָד וְאֶחָד
מִנְּהַ יָפָה אַפִּים. וְתַעֲזְרָנִי שִׁיְהִיָּה
לִי כַח לְהַפֵּךְ בְּדְבָרֵי 'לֵב אֲכֹזֵר' לְלֵב
נְדִיבָה'. וְאַזְכָּה לְהַרְבּוֹת בְּצְדָקָה בְּאֵמֶת
תְּמִיד כָּל יְמֵי חַיֵּי.

וּבְזָכוֹת וְכַח הַצְּדָקָה שֶׁל כָּל עַמֶּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל, תִּזְכָּה אוֹתָנוּ לְשַׁבֵּר
תַּאוֹת-מִמּוֹן מֵאֲתָנוּ. וְהַ"רוּחַ נְדִיבָה" שֶׁל
הַצְּדָקָה הַקְּדוּשָׁה יִמְשֵׁךְ עָלֵינוּ וַיִּשְׁפֹּךְ
חַמִּימוֹת תַּאוֹת-מִמּוֹן, תַּאוֹת הַנְּגִידוֹת
וְהַעֲשִׂירוֹת, מֵהַ שֶׁהֵלֵב בּוֹעֵר וּמִתְאַוֶּה
לְמִמּוֹן הַרְבֵּה, לְהַתְעַשֵּׁר בְּעוֹלָם שְׂאִינוּ
שְׁלוּ.

☪ [ד] לקוטי-תפלות ח"ב ד ☪

(על-פי לקוטי-מוהר"ן ח"ב ד,
'ואת הערבים צויתי לכללך')

**"מאת כל איש אשר ידבנו לבו,
תקחו את תרומתי"** (שמות כה, ב)

שנזכה לתן הרבה צדקה, ולהפך האכזריות שבלבנו לרחמנות,
להתנדב לתן צדקה הרבה בפזור גדול, יותר מטבענו ורצוננו

**"ואני תפלתי לך יהוה עת רצון אלהים
ברב חסדך ענני באמת ישעך.
יהוה שמע תפלתי האזינה אל תחנוני
באמונתך ענני בצדקתך. למען שמך יהוה
תחייני בצדקתך תוציא מצרה נפשי. אני
בצדק אחזה פניך אשבעה בהקיץ
תמונתך."**

**רבנו של עולם, מלא רחמים, זפני
ברחמיך הרבים לתן צדקה
הרבה תמיד, בכל יום ובכל עת ובכל
שעה.**

**ותתן לי כח וגבורה לכף את יצרי ואת
לבי הקשה, לשבר האכזריות
שבלבבי להפכו לרחמנות, להתנדב לתן
צדקה הרבה בפזור גדול, יותר מטבעי
ורצוני, בלי שום הקפדה כלל, כמו
שפתוב: "פזר נתן לאביונים, צדקתו
עמדת לעד, קרנו תרום בכבוד."**

**ואזכה לתן צדקה בשתי ידיים, בשמחה
גדולה ובלב טוב, ולא ירע
לבבי בתמי לו. ותהיה ידי פתוחה תמיד
לתן לעני "די מחסורו אשר יחסר לו".
ואזכה לקים מקרא שפתוב: "פתח תפתח
את ידך לו, והעבט תעביטנו, די מחסרו
אשר יחסר לו."**

**ותזמין לנו עניים הגונים לזכות בהם,
ותשמרנו ותצילנו מעניים
שאינם מהגנים.**

**אנא יהוה, עזרני להתחיל לתן צדקה
הרבה באמת פרצונך הטוב.
ובזכות מצות צדקה, תעזרני ותפתח לי
ותרחיב לי, כל הפתחים והשערים
דקדשה.**

☪ [ה] לקוטי-תפלות ח"ב לד ☪

(על-פי לקוטי-מוהר"ן ח"ב עא, 'חבלים נפלו לי בנעמים')

**"מאת כל איש אשר ידבנו לבו,
תקחו את תרומתי"** (שמות כה, ב)

שנזכה לעסק בצדקה וגמילות-חסדים, ובפרט בצדקה
של ארץ-ישראל. הן לפזר משלנו יותר מכחנו, והן
לעסק הרבה לקבץ על-יד, נדבות הרבה לארץ-ישראל

**ובכן תרחם עלי ותושיעני ותזפני לתן
צדקה הרבה, ובפרט לארץ-
ישראל.**

**ואזכה לעסק תמיד בצדקה וגמילות-
חסדים, ובפרט בצדקה של
ארץ-ישראל.**

**הן לפזר משלי יותר מכחי לשלח
לארץ-ישראל, והן לעסק הרבה
באמת לקבץ על-יד, נדבות הרבה לארץ-
ישראל, להחזיק ידי עניים הגונים הדרים
בארץ-ישראל בערום ובחסר כל, ובביתם
אין לחם ושמלה.**

**רבנו של עולם, אתה יודע גדל דחקם
וצרתם, אשר המה ממש נפוחי
רעב, "צפד עורם על עצמם יבש היה**

כַּעֲיָן". מֵלֵא רַחֲמִים, חוֹמַל דְּלִים, רַחַם
עֲלֵיהֶם וְעֲלִינוּ, וְזַכְּנוּ לְעֶסֶק הַרְבֵּה
בְּצַדִּיקוֹת אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל בְּאַמֶּת לְאַמֶּתוֹ, בְּלִי
שׁוֹם פְּנִיָּה וּמַחֲשֶׁבֶת-זָרָה שֶׁל כְּבוֹד עֲצִמְנוּ
כָּלֵל.

וְתַעֲזֹר לָנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ, בְּאִפֶּן שְׁנֹזֶכֶה
לְהַחֲזִיק יְדֵי הָאֲבִיוֹנִים
הָאֲמֻלָּלִים הָעֲנִיִּים הַהֲגוֹנִים הַדְּרִים עַל
אֲדַמַּת הַקֹּדֶשׁ בְּאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל.

וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה, שְׁיִהְיֶה נִפְתָּח
שְׁבִילֵינוּ דְּלִבְנוּ, לְקַבֵּל
שְׁלֵהוֹבִינֵינוּ דְּרַחֲמֵימֵינוּ דְּקִדְשָׁהּ, לְבַעַר
וּלְהַתְּלַחֵב וּלְהַשְׁתַּוְּקֵק אֵלֵינוּ, בְּאַהֲבָה
גְּדוּלָּה וּבְחֶשֶׁק נִמְרָץ.

וְאַזְכָּה עַל-יְדֵי הַצְּדָקָה, לְעֲשׂוֹת כְּלִי
לְקַבֵּל הַשְּׁפָעַת הַנְּעִים הָעֲלִיוֹן,
בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָה גְּדוּלָּה, עַד שְׁאֲזַכָּה
לְהַרְגִּישׁ, הַנְּעִימוֹת וְהַמְּתִיקוֹת הַנִּפְלָא
שֵׁישׁ בְּתוֹרַתְךָ הַקִּדְוֶשׁהּ.

"וַיְהִי נֶעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה
יְדֵינוּ כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
כּוֹנְנָהוּ. אַחַת שְׁאַלְתִּי מֵאֵת יְהוָה אוֹתָהּ
אֲבַקֵּשׁ, שְׁבִתִּי בְּבֵית יְהוָה כֹּל יְמֵי חַיִּי,
לְחַזוֹת בְּנֶעַם יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ".

❁ [ו] ❁ לְקוּטֵי-תַפְלוֹת ח"ב נב ❁

(על-פי לקוטי-מוה"ר"ן ח"ב נו, 'פשיש להאדם לב')

"וְעָשׂוּ לִי מִקֹּדֶשׁ וְשִׁכְנַתִּי בְּתוֹכְכֶם" (שְׁמוֹת כה, ח)

"בְּתוֹךְ כָּל אֶחָד וְאֶחָד" (תו"ל המובא ב'ראשית-חכמה'; אריז"ל; ועוד)

שְׁנֹזֶכֶה שְׁיִהְיֶה לְבַנּוּ מִשְׁפַּח כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁיִהְיֶה נִמְשָׁךְ
לְתוֹךְ לְבַנּוּ, שְׁכִינַת כְּבוֹדוֹ הַגְּדוֹל וְהַקִּדְוֶשׁ, וְשִׁיחָה לְבַנּוּ
מֵלֵא מֵאֲלֻחוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ

"מִי לִי בְּשָׁמַיִם וְעַמֶּךָ לֹא חִפְצָתִי בְּאֶרֶץ.
כָּלֵה שְׂאֵרֵי וּלְבַבִּי צוּר לְבַבִּי וְחֻלְקִי
אֱלֹהִים לְעוֹלָם". רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲדוֹן
כָּל, אֲשֶׁר בְּכָל מְקוֹמוֹת מְמַשְׁלֵתְךָ, כִּי
אַתָּה מְקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְאִין הָעוֹלָם
מְקוֹמְךָ.

רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׁמֹךְ, וְתֵן לִי בְּאַמֶּת,
לֵב כָּשֵׁר וְטָהוֹר לְעַבְדוֹתְךָ
וּלְיִרְאָתְךָ, לֵב יִשְׂרָאֵלִי בְּאַמֶּת.

עַד שְׁאֲזַכָּה, שְׁיִהְיֶה לְבִי מִשְׁפַּח כְּבוֹדְךָ,
שְׁיִהְיֶה נִמְשָׁךְ לְתוֹךְ לְבִי, שְׁכִינַת
כְּבוֹדְךָ הַגְּדוֹל וְהַקִּדְוֶשׁ, הַשׁוֹכֵן בְּתוֹךְ
לְבָבוֹת שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל עִמָּךְ
הַקִּדְוֶשׁ.

כְּמוֹ שְׁנֵאמַר: "וְשִׁכְנַתִּי בְּתוֹכְכֶם",
וְדַרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ-זְכוּרֵנוּם-לְבָרְכָה:
"מִלְּמַד, שֶׁהַקִּדְוֶשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִשְׁרָה
שְׁכִינַתוֹ, בְּתוֹךְ כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל".
וְעַקֵּר הָאֱלֹהוֹת הוּא בְּלֵב, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר:
"צוּר לְבַבִּי וְחֻלְקִי אֱלֹהִים לְעוֹלָם".

רַחֵם עָלַי, וְעֲזֹרְנִי וְזַכְּנִי, שְׁיִהְיֶה לְבִי
מֵלֵא מֵאֲלֵהוֹתְךָ, עַד שֶׁלֹּא יוּכַל
שׁוֹם מְקוֹם בְּעוֹלָם לְבַלְבַּל וּלְמַנֵּעַ אוֹתִי
מִעַבְדוֹתְךָ וּמִיִּרְאָתְךָ.

רַק אֲזַכָּה לְהַפִּיר אוֹתְךָ וּלְמַצֵּא אוֹתְךָ,
בְּכָל הַמְּקוֹמוֹת שְׁבַע עוֹלָם, וּבְכָל
דְּרָגָא וְדְרָגָא שְׁבַע עוֹלָם, כִּי לִית אֲתָר פְּנוּי
מִנְּךָ.

זַכְּנִי, לְהִיּוֹת נִכְלָל בְּךָ בְּכָל לְבַבִּי בְּאַמֶּת,
עַד שְׁאֵהִיָּה גַם-כֵּן בְּבַחֲנֵינִי
מְקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְאִין הָעוֹלָם מְקוֹמוֹ".

עד שכל המקומות שבעולם, יהיו
 בטלין ומבטלין נגדי בתכלית
 הבטול, ולא יהיה להם שום כח לבלבל
 אותי חס־ושלום משום דבר שבקדשה.
 רק אוכל להשיג אותך, ולמצא אותך,
 ולהתדבק בך באמת בכל המקומות
 שבעולם.

⊗ [ז] תפלות־ותחנונים ח"א ה ⊗

(על־פי לקוטי־מוהר"ן ח"א צד, 'זכר חסדו ואמונתו')
 "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" (שמות כה, ח)
 "בתוך כל אחד ואחד" (תז"ל המובא ב'ראשית־חכמה'; אריז"ל: ועוד)
 גדל מעלת קדשת ישראל, שאתה משרה
 שכינת כבודך בתוך כל אחד ואחד מישראל

רבוננו של עולם, אתה הודעתנו גדל
 מעלת קדשת ישראל. עד אשר
 אתה משרה שכינת כבודך בתוך כל אחד
 מישראל, כמו שכתוב: "ושכנתי
 בתוכם".

וכל אחד מישראל, הוא בחינת 'לבוש'
 מ'מלבושי־הכבוד' שלך, וכל
 העולמות לא נבראו אלא בשביל ישראל,
 כדי להשפיע להם רב טוב.

ובשאינם יכולים לקבל את השפעת
 הטוב מחמת עוונותיהם,
 אזי יש לה צער גדול כביכול, כמו
 שכתוב: "בכל צרתם לו צר".

ואתה ידעת, כמה ארך עלינו הגלות
 והשעבוד, זה אלה וכמה מאות,
 קרוב לאלפים שנה. ואתה הודעתנו:
 שגם שכינת עזך בגלות עמנו כביכול,
 וגם הדבור בגלות עם ישראל, עד אשר

"נאלמתי דומיה החשיתי מטוב וכאבי
 נעפר".

על־כן חוס וחמל נא עלינו, ועל
 שכינת עזך וכבודך, ועל כל
 האותיות והניצוצות הקדושים אשר המה
 בגלות גדול וכבד מאד, ומחר לגאלנו
 גאלה שלמה מהרה למען שמך.

ויתעלה ויתגדל כבודך על כל העולם,
 ויקים מקרא שכתוב: "ונגלה
 כבוד יהוה, וראו כל בשר יחדו, כי פי
 יהוה דבר".

⊗ [ח] תפלות־ותחנונים ח"ב ז ⊗

(על־פי שיחות־הר"ן מ)
 "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" (שמות כה, ח)
 "בתוך כל אחד ואחד" (תז"ל המובא ב'ראשית־חכמה'; אריז"ל: ועוד)
 שנזפה לכנס לארץ־ישראל, ולבנות הבית־המקדש,
 אשר שם זכו כל ישראל לראות "עליונים למטה
 ותחתונים למעלה", כמו במשכן

רבוננו של עולם, אתה הודעתנו: כי
 עקר הגאלה שגאלת אותנו
 ממצרים, היה בשביל התכלית הזו,
 שנזפה לכנס לארץ־ישראל, ולבנות שם
 את הבית־המקדש.

אשר שם זכו כל ישראל לראות
 בהתגלות גדול ונפלא, ענין זה
 של "עליונים למטה ותחתונים למעלה".

כי אתה תתברך למעלה מן הכל, ואין
 למעלה ממך. ובמקום גדלתך, שם
 נמצא ענותנותך. והורדת שכינתך כביכול
 למטה, כמו שכתוב: "ועשו לי מקדש
 ושכנתי בתוכם".

וְצוֹיֹתָ לָנוּ, לְהַקְרִיב שָׁם קִרְבָּנוֹת
לְפָנֶיךָ, דִּיקָא מִמִּינֵי הַשְּׁפָלִים
מִבְּהֵמוֹת וְעוֹפוֹת, וְגַם מִמִּינֵי הַדּוֹמָמִים
וְהַצּוֹמְחִים, דְּהֵינּוּ: מְלַח וְסֹלֶת וַיִּזַּן וְשָׁמַן
וּמֵיִם.

וְהַבְּטַחְתָּנוּ: שִׁיעֲלוּ הַקִּרְבָּנוֹת לְרִיחַ-
נִיחוּחַ לְפָנֶיךָ. וְעַל-יְדֵי
חֻכְמֶיךָ-הַקְּדוֹשִׁים גְּלִיתָ לָנוּ: כִּי "סְלוּקָא
דְּקִרְבָּנוֹת, עַד אֵין-סוּף כְּבִיכּוּל.

אֲשֶׁר מִכָּל זֶה רָאוּ וְהִבִּינוּ: כִּי אַתָּה כָּל
יָכוֹל וְכוֹלֵלֶם יַחַד, כִּי כָּלֶם מְשַׁרְשָׁא
אֶחָד יִצְאוּ, וְאַתָּה בְּרֵאתָ אֶת כָּלֶם, וּבִידָךְ
כַּח וּגְבוּרָה, לְהַפְּךָ כָּל דְּבַר מֵרֵאשׁוּ לְסוּפוֹ
וּמִסּוּפוֹ לְרֵאשׁוּ. וְלַעֲשׂוֹת מַעֲלִיוֹנִים,
שְׂיִהִיו תַּחְתּוֹנִים. וּמִתַּחְתּוֹנִים, שְׂיִהִיו
עֲלִיוֹנִים.

כִּי אַתָּה "כֹּל תּוֹכֵל וְלֹא יִבְצָר מִמֶּךָ
מְזֻמָּה". "וְלֹא יִפְּלֵא מִמֶּךָ כָּל דְּבַר",
וּמִי יֹאמֵר לָךְ מָה תַּעֲשֶׂה וּמָה תַּפְעֵל.

עַל-כֵּן חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ גַם עַתָּה,
וְהַעֲלֵה אוֹתָנוּ מֵעַמֶּק נִפְּלִיתָנוּ
וּיְרִידָתָנוּ וְשְׁפָלוּתָנוּ, וּבְנֵה עִירָךְ, וְשִׁכְּלֵל
הַיִּכְלָךְ, וְקַבֵּץ קְבוּצַת-גְּלוּיֹת, וּפְדֵה צֹאנֶךָ,
וְשִׁמַּח עַדְתְּךָ. "זְכוּר עַדְתְּךָ קִנִּיתָ קְדָם,
גְּאֹלְתָ שֶׁבֶט נַחֲלָתְךָ, הִר צִיּוֹן זֶה שְׁכַנְתָּ
בוּ".

בְּנֵה בֵּיתְךָ כְּבַתְחֻלָּה, וְכוֹנֵן מִקְדָּשְׁךָ עַל
מְכוֹנוֹ, וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ, וְשִׁמַּחְנוּ
בְּתַקּוּנוֹ, וְהִשָּׁב כְּהַנִּים לַעֲבוּדָתְךָ, וְלוֹיִם
לְשִׁירָם וְלִזְמָרָם, וְהִשָּׁב יִשְׂרָאֵל לְנוֹיָהֶם,
וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קִרְבָּנוֹת חוֹבוֹתָנוּ,
תְּמִידִים כְּסֹדְרָם, וּמוֹסָפִים כְּהַלְכָתָם.

וְכַיִּים לָנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "כִּי שָׁחָה
לְעֶפֶר נַפְשָׁנוּ, דְּבָקָה לְאַרְץ בְּטַגְנוּ.
קוּמָה עֲזַרְתָּה לָנוּ, וּפְדָנוּ לְמַעַן חֲסִדְךָ".
אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

שְׂאֵר הַתְּפִלוֹת בְּעִנְיֵי ה'מִשְׁפָּן'
- נִמְצְאִים בְּפָרָשִׁיּוֹת וַיִּקְהַל-פְּקוּדֵי -

⊗ [ט] לקוטי-תפלות ח"א קלז ⊗

(על-פי לקוטי-מוהר"ן ח"א רכה, 'פְּשֵׁה־רָאָה בְּשִׁלְמוֹת')

"וְהָיוּ הַכְּרָבִים פְּרָשֵׁי כְּנָפַיִם לְמַעַלְהָ, סַכְכִּים
בְּכַנְפֵיהֶם עַל הַכַּפְּרוֹת" (שִׁמוֹת כה, כ)

שְׁתֵּהִיָּה ה'רָאָה' תְּמִיד בְּשִׁלְמוֹת אֲצִלִּי, וַיִּרְחַפוּ 'כְּנָפֵי
הַרָאָה' עַל ה'לֵב' תְּמִיד, לְהַשְׁקִיט 'תַּבְּעֵרַת הַלֵּב',
שְׁלֹא יִבְעֵרוּ יוֹתֵר מִהַמְּדָה, לֹא לִימִין וְלֹא לְשִׁמְאֵל

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, רַחֵם עָלַי וְהוֹשִׁיעֵנִי,
וְעֲזָרְנִי וְהַצִּילֵנִי מִכָּל מִינֵי
חֲלָאִים, וּבְכַפְרֵט מ'חֲלֵי הַרָאָה', שֶׁהִיא
עֶקֶר חַיּוֹת הָאָדָם, וְקִיּוּם הַמַּח וְהַשְּׁכָל.

עֲזָרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי, שְׁתֵּהִיָּה ה'רָאָה' תְּמִיד
בְּשִׁלְמוֹת אֲצִלִּי, וַיִּרְחַפוּ 'כְּנָפֵי
הַרָאָה' עַל ה'לֵב' תְּמִיד, לְהַשְׁקִיט וּלְכַבּוֹת
חַמוּם וְתַבְּעֵרַת הַלֵּב, שְׁלֹא יִבְעִיר וְלֹא
יִזְקִיד אֶת כָּל הַגּוֹף חֲסוֹ-שְׁלוֹם, וַיִּתְקַים
בְּכַנְפֵי הַרָאָה: "וְהָיוּ הַכְּרָבִים פְּרָשֵׁי
כְּנָפַיִם עַל הַכַּפְּרוֹת", "כַּפְּרוֹתָ דְּלִבָּא".

אָבִי אָב הַרְחַמֵּן, חָמַל עָלַי מֵעַתָּה,
וְלִמְדָנִי עֲצָה וְתַחֲבוּלָה בְּכָל-עֵת,
אֵיךְ לְהַתְּנַהֵג מֵעַתָּה, בְּאִפְּן שְׂאוּכַל לְכַבּוֹת
וְלַהֲשִׁיט וּלְזַכֵּךְ, תַּבְּעֵרַת הַדְּמִים הַרְעִים
וְהַעֲכוּרִים, שְׁלֹא יִבְעֵרוּ יוֹתֵר מִהַמְּדָה, לֹא
לִימִין וְלֹא לְשִׁמְאֵל.

וְלִסְנֵי וּלְזַפְף הַדְּמִים מִהַשְּׁמֵרִים וּמִרְבוּי
הַעֲכִירוֹת שְׁבָהֶם, בְּאִפֶּן שְׁלֹא
אוֹסִיף לְחַשֵּׁב שׁוּם מַחְשְׁבָה רָעָה. וְלֹא
יוֹסִיף, וְלֹא אָנִיחַ עוֹד, הָאֵשׁ הָרַע, לְבָעַר
בִּי כָּלֵל. וְלֹא אֲשַׁרֵּף וְלֹא אוֹקִיד עוֹד אֶת
הַלְּחֻלּוּחִית שְׁבִי, עַל-יַדֵּי רַבּוּי הַתְּאֹת, רַק
אֶתְרַחֵק בְּאַמַּת מְכַל הַתְּאֹת-רָעוֹת, וּבִפְרֹט
מִתְּאֹת-הַמְּשָׁגֵל. וְלֹא אֲבַלְבֵּל אֶת דַּעְתִּי
עוֹד.

רַק אֲזַכֶּה לְהַמְשִׁיךְ בְּכָל-פַּעַם, קִדְשֵׁת
הַכִּנְפֵי-רָאָה, בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת,
שִׁירְחַפּוּ וַיִּנְשְׁבוּ עַל הַלֵּב, וַיִּכְבּוּ וַיִּשְׁקִיטוּ
אֶת תְּבַעֲרַת חֲמוּם הַלֵּב, בְּאִפֶּן שִׁיתְקִים
בְּשִׁלְמוֹת כָּל הַלְּחֻלּוּחִית וְהַשְּׁמֹנִיּוֹת
שְׁבִגוּפִי, וַיַּעֲלֶה כָּל הַלְּחֻלּוּחִית
וְהַשְּׁמֹנִיּוֹת לְמַחֵי בִקְדֻשָּׁה וּבִטְהָרָה.

וְעַל-יָדָם יֵאִיר הַמַּח בְּאוֹר גָּדוֹל, וַיְהִי
מַחֵי וְשִׁכְלֵי זָךְ וְצַח, וַיֵּאִיר
בְּאוֹר גָּדוֹל תְּמִיד, "בְּחֻכְמָה וּבִתְבוּנָה
וּבִדְעַת וּבְכָל מְלָאכָה", בְּ"מְלָאכַת
הַקְּדֻשָּׁה", "הוֹלֵךְ וְאוֹר" בְּהֶאֱרָה יִתְרָה
בְּכָל-פַּעַם לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה, בִּקְדֻשָּׁה
וּבִטְהָרָה גְּדוֹלָה בְּאַמַּת וּבְאַמוּנָה.

וְעֲזָרְנוּ וּזְכָנוּ לְאֲכִילָה דְקִדְשָׁה בְשִׁלְמוֹת
בְּאַמַּת, כְּרַאוּי לְאִישׁ יִשְׂרָאֵלִי.
וְנִזְכָּה לְהַשְּׁלִים 'פְּגָמֵי הַמִּזְבֵּחַ דְקִדְשָׁה',
עַל-יַדֵּי אֲכִילָתָנוּ בִּקְדֻשָּׁה וּבִטְהָרָה, עַד
שִׁיְהִיָּה הַשְּׁלֵחַן שְׁלָנוּ מְכַפֵּר כַּמִּזְבֵּחַ.

אָנָּה יְהוָה, עֲזָרְנוּ לְצֵאת מִתְּאֹת גּוּפְנוּ
וּמַעֲכִירַת מַעֲשֵׂנוּ וּמְכַסִּילוֹת
דַּעְתָּנוּ.

וּזְכָנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים, לְתַן צְדָקָה
הַרְבֵּה לְעַנְיִים מִהַגְּנִים הַרְבֵּה,
וּלְצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּם שְׁבִדוּרְנוּ, לְמַעַן נִזְכָּה
עַל-יַדֵּי-זֶה לְהַשְּׁלִים וּלְתַקֵּן 'פְּגָם הַמִּזְבֵּחַ'
שֶׁנִּפְגַּם עַל-יַדֵּי עוֹוֹנוֹתֵינוּ, עַד אֲשֶׁר אֵין
לָנוּ לֹא אִישִׁים וְלֹא קָרְבָּן וְלֹא כֹהֵן שִׁיִּכְפֹּר
בְּעַדֵּינוּ.

וּבְכֵן תִּרְחַם עָלֵינוּ, שְׁנִזְכָּה לְתַקֵּן אֶת
פְּגָם תְּאֹת אֲכִילָה, וְנִזְכָּה מֵעַתָּה
לְאָכַל בִּקְדֻשָּׁה וּבִטְהָרָה, עַד שִׁיְהִיָּה
הַשְּׁלֵחַן שְׁלָנוּ מְכַפֵּר כַּמִּזְבֵּחַ.

וְנִזְכָּה לְהַכְנִיס אוֹרְחִים הַגּוֹנִים עַל
שְׁלַחַנְנוּ, וּלְתַן חֵלֶק מִסְּעוּדָתָנוּ
לְעַנְיִים הַגּוֹנִים. וּזְכָנוּ לְלַמַּד תּוֹרָה עַל-
הַשְּׁלֵחַן, וַיְהִיָּה ה'שְׁלֵחַן' שְׁלָנוּ שְׁלֵם, בְּכָל
מִיַּי שְׁלְמוֹת דְקִדְשָׁה, בְּלֵי שׁוּם פְּגָם כָּלֵל.

עַד שְׁנִזְכָּה שֶׁהַשְּׁלֵחַן שְׁלָנוּ יִטְהַר אוֹתָנוּ
מְכַל עוֹוֹנוֹתֵינוּ, וַיִּזְכָּה אוֹתָנוּ
לְעֵלְמָא דְאַתִּי, וּלְפִרְנָסָה טוֹבָה, וְנִהְיָה
רְשׁוּמִים לְטוֹב לְעֵלְא וּלְעֵלְא. וְנִזְכָּה
שִׁיתוּסֵף לָנוּ כַּח וּגְבוּרָה בְשַׁעָה שְׁנַצְטָרֵךְ.

וְנִזְכָּה שְׁלֹא יְהִיָּה שׁוּם כַּח לְהַסְטָרָא
אַחֲרָא לִינְק כָּלֵל מִשְׁלַחַנְנוּ

❁ [י] לְקוּטֵי-תַפְלוֹת ח"א יז ❁
(על-פי לקוטי-מוֹהַר"ן ח"א יז, ז'יהי הם מריקים שקיהם)
"זֶה הַשְּׁלֵחַן אֲשֶׁר לִפְנֵי ה'" (יחזקאל מא, כב)
"שְׁלַחַנוּ שֶׁל אָדָם מְכַפֵּר כַּמִּזְבֵּחַ" (ברכות נה. חגיגה כז. מנחות צז.)
"וְעֵשִׂית אֶת הַמִּזְבֵּחַ" (שמות כז, א)
שְׁנִזְכָּה עַל-יַדֵּי אֲכִילָתָנוּ בִּקְדֻשָּׁה וּבִטְהָרָה, לְהַשְּׁלִים וּלְתַקֵּן
'פְּגָם הַמִּזְבֵּחַ דְקִדְשָׁה', עַד שִׁיְהִיָּה ה'שְׁלֵחַן' שְׁלָנוּ מְכַפֵּר
כַּמִּזְבֵּחַ. וַיְהִיָּה ה'שְׁלֵחַן' שְׁלָנוּ שְׁלֵם, בְּכָל מִיַּי שְׁלְמוֹת דְקִדְשָׁה

⊗ [יא] לקוטי-תפלות ח"א לא ⊗

(על-פי לקוטי-מוהר"ן ח"א לא, 'אית לן בירא בדברא')

"ונתת על השלחן לחם פנים לפני תמיד"

(שימות כה, ל)

"זה השלחן אשר לפני ה'" (יחזקאל מא, כב)

"שלחנו של אדם מכפר במזבח" (ברכות נה, תגינה כו, מנחות צז.)

שנזפה שתהיה אכילתנו בבחינת 'לחם הפנים', ושתהיה אכילתנו בקדשה גדולה כל-כף, עד שיהיה ה'שלחן' שלנו מכפר במזבח

ובכן תרחם עלינו, ותושיענו, ותזכנו, לאכל בקדשה גדולה ונראה, עד שתהיה אכילתנו בבחינת "לחם הפנים".

ותעזרנו, שתהיה אכילתנו בקדשה גדולה כל-כף, עד שיהיה השלחן שלנו מכפר במזבח, ויהיה נאמר על השלחן שלנו: "זה השלחן אשר לפני יהוה".

ותמחר ותחיש לגאלנו גאלת עולם, ותביא לנו את משיח צדקנו, ותבנה לנו בית קדשנו ותפארתנו, ושם נעלה ונראה ונשתחוה לפניך בשלש פעמי רגלנו, ונזכה לסדר בבית-המקדש "לחם הפנים" לפניך תמיד.

⊗ [יב] לקוטי-תפלות ח"א ס ⊗

(על-פי לקוטי-מוהר"ן ח"א ס, 'פתח רבי שמעון')

"ונתת על השלחן לחם פנים לפני תמיד"

(שימות כה, ל)

שנזפה לאכל רק מאכלים שנתבררו, מאכלים שהם בקדשת 'לחם הפנים' - ושנזפה על-ידם 'לפנים דקדשה'

והיה עמדי תמיד, ושמרני והצילני מפגם 'תאות אכילה ושתיה'.

ואכילתנו, כי אם מעט דמעט חיות המכרח לתן להם בצמצום גדול כפי רצונך הטוב, ולא יותר מההכרח כלל.

ונזכה לקים מצות נטילת-ידיים, במים ראשונים ואחרונים כראוי בשלמות, ונזכה לקדש ידינו על-ידי נטילת-ידיים, וימשך עלינו קדשה וטהרה שלמה על-ידי נטילת-ידיים ראשונים ואחרונים. ויקים בנו מקרא שכתוב: "והתקדשתם והייתם קדושים, כי קדוש אני יהוה".

ותעזרנו לברך ברכת-המוציא, וברכת-המזון, וכל ברכת-הנהנין תחלה וסוף, בכונה גדולה כראוי, בקדשה ובטהרה.

ונזכה שיקים בשלחן שלנו, מקרא שכתוב: "וידבר אלי זה השלחן אשר לפני יהוה".

ונזכה על-ידי אכילתנו בקדשה, להכניע ולבטל פסילות דעתנו וכעור מעשינו, ותעזרנו שיהיה נשלם דעתנו על-ידי אכילתנו, בקדשה ובטהרה, כרצונך הטוב.

ונזכה לתקן את פגם תאות אכילה, ותעזרנו לאכל בקדשה ובטהרה למען שמך לבד באמת. ונזכה להכניע ולבטל פסילות הדעת ועכירת המעשים. ותזכנו בחסדיך הרבים לשלמות הדעת דקדשה ולעשות מעשים טובים והגונים בעיניך.

וְאֶזְכָּה שְׁתִּהְיֶה אֲכִילְתִּי תָמִיד בְּקִדְשָׁהּ
וּבִטְהָרָה גְדוֹלָה, בְּלִי שׁוּם תַּאֲוֹת־הַגּוֹף
כָּלֵל. וְתִהְיֶה אֲכִילְתִּי וּשְׁתִּיתִי תָמִיד,
מֵאֲכָל שְׁנֵתְבָרַר ל'מֵאֲכָל אָדָם'.

וְתִגַּן בְּעָדֵי, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצִּילֵנִי, שְׁלֹא
יָבֹא לְתוֹךְ פִּי, שׁוּם מֵאֲכָל וּמִשְׁקָה
שְׁלֹא נִתְבָּרַר עֲדִין ל'מֵאֲכָל־אָדָם', אֲשֶׁר
יְכוּלִין לְאַבֵּד חִס־וְשָׁלוֹם אֶת ה'פְּנִים־
דְּקִדְשָׁהּ' עַל־יְדֵי מֵאֲכָלִים הַלָּלוּ, וְלִפְלִ
לְתוֹךְ שְׁנֵה חִס־וְשָׁלוֹם. וְתִצִּילֵנִי
מִמֵּאֲכָלִים הַמְּבִיאִין רַע אֶל הַלֵּב.

רַק אֶזְכָּה לְאֹכַל בְּקִדְשָׁהּ גְדוֹלָה,
מֵאֲכָלִים שְׁנֵתְבָרְרוּ, מֵאֲכָלִים שֶׁהֵם
בְּקִדְשֵׁת "לְחֵם הַפְּנִים", שְׁאֶזְכָּה עַל־יָדָם,
לְלֵב־טוֹב, לְלֵב־שְׂמֵחַ, וּלְפְּנִים־דְּקִדְשָׁהּ.

⊙ [יג] לְקוּטֵי־תַפְלוֹת ח"ב ל"ח ⊙

(על-פי לקוטי-מוהר"ן ח"ב עז, 'רצונעה היתה יוצאת')

"וְנָתַתְּ עַל הַשְּׁלֶחָן לְחֵם פְּנִים לְפָנֵי תָמִיד"

(שמות כה, ל)

שְׁנֵזְכָה לְשִׁבֵּר תַּאֲוֹת אֲכִילָה/ וְנֵזְכָה לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ ה'יִרְאָה
הַקְּדוּשָׁה' הַנִּגְשָׁת וּבָאָה אֶל הָאָדָם לְעֵת הָאֲכָל, וְנֵזְכָה
לִישֵׁב ב'שְׁלֶחָן' בְּשַׁעַת סְעוּדָה, בְּאִימָה וּבִירְאָה גְדוֹלָה

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתַי, שְׁתִּהְיֶה בְּעֶזְרִי וְתוֹשִׁיעֵנִי
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחִסְדֶּיךָ הָעֲצוּמִים,
וְתִזְכְּנֵנִי לְשִׁבֵּר תַּאֲוֹת אֲכִילָה לְגַמְרִי.

שְׁאֶזְכָּה שְׁתִּהְיֶה אֲכִילְתִּי וּשְׁתִּיתִי
בְּקִדְשָׁהּ וּבִטְהָרָה גְדוֹלָה בְּעֵתוֹ
וּבְזַמְנוֹ, בְּמִדָּה וּבְמִשְׁקָל וּבְמִשׁוּרָה,
כְּרָצוֹנְךָ הַטוֹב בְּאַמֶּת.

וְאֶזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ עָלַי תָּמִיד הִירְאָה
הַקְּדוּשָׁה הַנִּגְשָׁת וּבָאָה אֶל
הָאָדָם "לְעֵת הָאֲכָל" דִּיקָא. וְאֲשַׁב עַל
ה'שְׁלֶחָן' בְּשַׁעַת סְעוּדָה בְּאִימָה וּבִירְאָה
גְדוֹלָה מִפְּנֵיךָ תָּמִיד.

וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּזְכְּנֵנִי בְּחִסְדֶּיךָ הָעֲצוּמִים,
לְהַמְתִּיק וּלְבַטֵּל כָּל מִינֵי
צַעַר וְיִסּוּרִים וְכָל הַדִּינִים שְׁבָעוּלָם,
מִמְּעָלִי, וּמִמְּעַל כָּל בְּנֵי בֵיתִי, וּמִמְּעַל כָּל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.

כִּי אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת כָּל עֲמָלָנוּ וְלַחְצָנוּ,
אֶת כָּל מִינֵי צַעַר וְיִסּוּרֵי הָעוֹבְרִים
עָלֵינוּ עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּכָל יוֹם וְיוֹם,
וּבְעֲצָם שְׁפָלוֹת דַּעְתָּנוּ, קָשָׁה לָנוּ לְסַבֵּל
הַצַּעַר וְהַיִּסּוּרִין שֶׁל כָּל יוֹם וְיוֹם.

רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֶךָ, וְזַכְּנוּ לְהַתְעוֹרֵר
מֵעַתָּה, לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קִדְשְׁךָ
הָעֲלִיוֹנָה, וְנֵזְכָה כָּלנוּ לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ
יִרְאֵת־שָׁמַיִם בְּאַמֶּת, וְתִהְיֶה יִרְאָתְךָ עַל
פְּנֵינוּ לְבִלְתִּי נַחֲטָא.

וּבְפִרְטֵי בְּשַׁעַת אֲכִילָה, תִּזְכְּנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ
לְאֹכַל בְּקִדְשָׁהּ וּבִטְהָרָה גְדוֹלָה,
עַד שְׁנֵזְכָה לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ תָּמִיד בְּשַׁעַת
הָאֲכִילָה, אֶת הִירְאָה הַקְּדוּשָׁה הַנִּגְשָׁת
וּבָאָה אֶל הָאָדָם אַז.

וְעַל־יְדֵי־זֶה נִזְכָּה, לְבַטֵּל וּלְהַמְתִּיק כָּל
מִינֵי צַעַר וְיִסּוּרֵי וְכָל
הַדִּינִים שְׁבָעוּלָם, מִמְּעָלֵינוּ וּמִמְּעַל כָּל עַמָּךְ
בֵּית־יִשְׂרָאֵל.

אתור אחר לבכי ואחר עיני, "העבר עיני
מראות שוא בדרכיך חייני".

וזבני לקדש את אזני, ואזפה לשמע
תמיד דברי חכמים-אמתיים,
ולחאמין בהם, ויהיה לי אמונת-חכמים
בשלמות.

ותהיה בעזרי, שאטה אזני תמיד
לשמע דברי חכמים-אמתיים,
ויכנסו דבריהם באזני, ויעוררו את לבכי
באמת, לשוב אליך ולעשות רצונך תמיד.

ותשמרני ותצילני, שלא אשמע
לעולם ולא יכנס באזני,
שום דבור הפגום. ולא אשמע ולא
אקבל, שום דבור לשון-הרע ורכילות.
ולא אשמע דבורי נבול-פה לעולם, ולא
שום דבור פגום.

רק אזפה לשמע תמיד דבורים
קדושים, מפי צדיקים וכשרים
אמתיים, דבורים המקדשים את און
השומעים.

וזבני שיהיה לי יראת-שמים באמת,
ועל-ידי-זה אזפה לקדש את
חוטמי, ויקים בי מקרא שכתוב:
"והריחו ביראת יהוה".

ובל מה שפגמתי עד הנה ב'שבעת
הנרות האלו, על-ידי עונותי
ופגמי המרבים שחטאתי עויתי ופשעתי
לפניך, ופגמתי בפני, ובעיני, ובאזני,
ובחוטמי, מנעורי עד היום הזה, בשוגג
ובמזיד באנס וברצון.

❁ [יד] לקוטי-תפלות ח"א כא ❁

(על-פי לקוטי-מוהר"ן ח"א כא, 'עתיקא טמיר וסתים')

"ועשית את נרותיה שבעה, והעלה את נרותיה
והאיר על עבר פניה" (שמות כה, לד)

- ה'מנורה' ו'קדשת שבעת הנרות' -

שנזפה לקדש "שבעת הנרות" המאירין אל מול פני
המנורה הקדושה, שהם: העינים, והאזנים, והפה,
והחטם. ולהמטיף על-ידי-זה, ה'אור-הפנים', 'שפע-
אלקי', 'רוח-הקדש', שהוא השגת המקיפים הקדושים
של השכל, הבנות והשגות חדשות דקדשה

ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו
ואלהי אבותינו, מלא רחמים,
שתרחם עלינו, ותעזרנו ותושיענו מהרה,
שנתחיל מעתה לקדש את "שבעת הנרות
המאירין אל מול פני המנורה הקדושה",
שהם: העינים, והאזנים, והפה, והחטם.

ותזבני לקדש את פי, שלא יצא דבר
שקר מפי לעולם, ולא שום
דבור הפוגם את הפה חסו-שלום, רק כל
דבורי יהיו דברי-אמת תמיד בקדשה
ובטהרה. ואזפה לקדש את פי, בתורה
ובתפלה ובכל מיני דבורים המקדשין את
הפה.

ותזבני לקדש את עיני, ותעזרני
להעצים את עיני מראות ברע,
ותהיה בעזרי שלא יהיה לי שום
הסתפלות על שום דבר שבעולם-הזה
כלל.

ובפרט תעזרני ותצילני ותמלטני,
שלא אסתכל חסו-שלום על
שום דבר המביא לידי הרהור חסו-שלום.

חום וחנוני ורחם עלי ו הצילני, ומלט
נפשי מעתה מפגם הראות, ולא

על כלם תמחל ותסלח לי מלא רחמים
חנון המרבה לסלח, ותתקן ברחמיך
כל הפגמים האלו, ולא יהיה נשאר מהם
שום רשם כלל. כי אתה ידעת כי אין בנו
כח לתקן הפגמים האלו, כי הרבינו
לפשע ולפגם בהם.

ואם אתה בעצמך לא תעשה למענהך
חסוֹשָׁלוֹם, ותתקן כל הפגמים
העצומים האלה ברחמיך, אין בידינו
לתקן פגם אחד מהם, מכל-שכן כלם.
"אם עונות תשמר יה, אדני מי יעמד. כי
עמך הסליחה למען תורא".

חוס ורחם עלינו, חוס ורחם עלינו, כי
אין לנו שכל ודעת איך לרצות
ולפיס אותך, על כל הפגמים הגדולים
והנוראים האלה, שפגמנו עד הנה
ב'שבעת הנרות' הקדושים האלו
הנמשכין מן המח הקדוש.

ומעצם רבוי הפגמים האלו שפגמנו
ב'שבעת הנרות' הקדושים
האלו, על-ידי-זה נפגם דעתנו ונתעפר
שכלנו ונתבלבל מחנו ודעתנו.

ומחמת-זה באים עלי קשיות
ובלבולים ועקמימיות
שבלב, ומבלבלים ומעקמים את דעתי
ולבי מאד, עד שאיני יכול להתקרב
לשום דבר שבקדשה כראוי, ורוצים
לרחק אותנו לגמרי חסוֹשָׁלוֹם מעבודתך
באמת.

אנא יהוה, יהמו מעיך עלינו, "האזינה
קולי בקראי לך". ותהיה בעזרנו,
שנזכה לעורר ולהוליד תמיד תעלומות
המוחין על-ידי קול צעקתנו.

ותרחם עלינו, ותושיענו ותזכנו,
לקדש ולטהר באמת את
'שבעת הנרות' היוצאים מן המח
שבראשינו, שהם הפה, ותרין עינין,
ותרין אודנין, ותרין נוקבי חוטמא.

ועל-ידי-זה נזכה להמשיך אלינו
'אור-הפנים', שהוא
'שפע אלקי', שהוא השגת המקיפים
הקדושים של השכל.

ותשפיע עלינו רוח קדשך, ונזכה
ברחמיך להבין ולהשיג בכל-
פעם, מקיפים חדשים דקדשה, ונזכה
להבין ולהשפיל עמקי סודותיך.

ותעזרנו שנזכה בכל-פעם לקדשה
יתרה, למען נזכה בכל-פעם
להשיג מקיפים חדשים, להכניסם לפנינו
לתוך שכלנו, להבין ולהשיג בכל-פעם,
הכנות והשגות חדשות דקדשה, מה שלא
היינו יודעים להבין ולהשיג מקדם.

ונזכה להפיר אותך גם בעולם-הזה,
ולהשיג גדלתך ורוממותך, כל
מה שאפשר להשיג בעולם-הזה, כי לך
נוצרנו לידע ולהשיג אותך.

[שאר התפלות על 'קדשת שבעת הנרות', ו'שלהבת
הלב העולה מאליה' - נמצאים בפרשת בהעלותך]

